

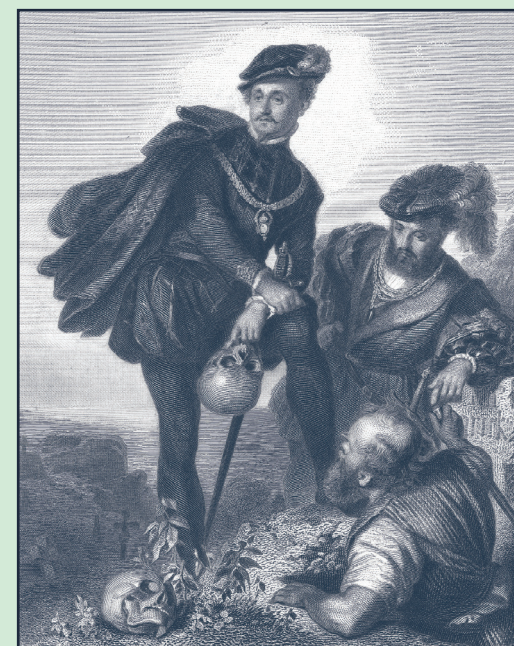
William Shakespeare *Hamletje* Arany János fordításában nemzeti kultúránk és identitásunk egyik sarokköve. Jelen tanulmánykötet szerzői arra vállalkoznak, hogy a darabot mint „önértékű” irodalmi alkotást olvassák újra. Arany *Hamletje* többé már nem „az” eredeti mű, de nem is „tökéletes” (és ezért végző soron láthatatlan) másolat, hanem sokrétű, többféle hangon megszólaló és megszólaltatható nyelvi alkotás. Innen válik lehetségessé, hogy meginduljon a vita arról, hogy a fordítás miben „más”, miben „több” az eredetnél. A szerzők változatos kiindulópontok, így a magyar költészet, a politikatörténet, a színháztörténet és a színházelmélet, a Biblia, a populáris kultúra, a klasszikus retorika és a verstan hagyományai felől közelítenek Arany János velünk élő, s mégis rejtőzködő művéhez.

A *Hagyományfrissítés* az MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont Irodalomtudományi Intézete XIX. Századi Osztályának könyvsorozata, melynek kötetei egy-egy 19. századi magyar irodalmi szövegről közölnek tanulmányokat. A vizsgálat tárgyául olyan írásműveket választunk, amelyek közvetlen vagy közvetett módon jelenkori önértelmezésünk alapszövegeivé váltak, vagy éppen a kánanon kívülről járultak hozzá a hagyomány rendszerének alakulásához. A *Hagyományfrissítés* címben implikált szemléletmód szerint – vállalva a hagyományban való benne állás és a róla folytatott beszéd egyidejűségével járó módszertani kételyeket – lehetséges kritikai-elemző módon megszólalunk a sajátunk érzett örökségről.

„Eszedbe jussak”

Tanulmányok Arany János
Hamlet-fordításáról

Szerkesztette Paraizs Júlia

„Eszedbe jussak”

reciti